

निरन्तर सेवाधारी तथा निरन्तर योगी बन

आज ज्ञान सागर बाबाले आफ्ना ज्ञान गंगाहरूलाई देखिरहनु भएको छ। ज्ञान सागरबाट निस्किएका ज्ञान गंगाहरूले कसरी र कहाँ-कहाँबाट पावन बनाउँदै यस समयमा सागर र गंगाको मिलन मनाइरहेका छन्। यो गंगा र सागरको मेला हो जुन मेलामा चारैतिरका गंगाहरू पुगेका छन्। बापदादा पनि ज्ञान गंगाहरूलाई देखेर हर्षित हुनुहुन्छ। हरेक गंगा भित्र यो दृढ निश्चय र नशा छ- पतित दुनियाँलाई, पतित आत्माहरूलाई पावन बनाउनु नै छ। यही निश्चय र नशाले हरेक सेवाको क्षेत्रमा अगाडि बढ्दै गइरहेका छन्। मनमा यही उमंग छ- चाँडो भन्दा चाँडो परिवर्तनको कार्य सम्पन्न होस्। सबै ज्ञान गंगाहरू ज्ञान सागर बाबा समान विश्व कल्याणी, वरदानी, महादानी र दयावान आत्माहरू छन्। त्यसैले आत्माहरूको दुःख, अशान्तिको आवाजलाई अनुभव गरेर आत्माहरूको दुःख, अशान्तिलाई परिवर्तन गर्ने सेवा तीव्रगतिले गर्ने उमंग बढिरहन्छ। दुःखी आत्माहरूको दिलको पुकार सुनेर दया लाग्छ नि! स्नेह हुन्छ- सबै सुखी बननु। सुखका किरणहरू, शान्तिका किरणहरू, शक्तिका किरणहरू विश्वलाई प्रदान गर्न निमित्त बनेका छौं। आज आदिदेखि अहिलेसम्म ज्ञान गंगाहरूको सेवा कहाँसम्म परिवर्तन गर्न निमित्त बनेको छ? यो हेरिरहनु भएको थियो। अझै पनि थोरै समयमा अनेक आत्माहरूको सेवा गर्नु छ। ५० वर्ष भित्र देश-विदेशमा सेवाको जग त राम्रोसँग राखेका छन्। सेवा स्थानहरू चारैतिर स्थापन गरेका छन्। आवाज फैलाउने साधन भिन्न-भिन्न रूपले अपनाएका छन्। यो पनि ठीकै गरेका छन्। देश-विदेशमा छरिएका बच्चाहरूको संगठन पनि बनेको छ र बनिरहने छ। अब अरू के गर्नु छ? किनकि अब विधि पनि जानिसकेका छौं। साधन पनि अनेक प्रकारका जम्मा गरिरहेका छौं र गरिसकेका पनि छौं। स्व-स्थिति, स्व-उन्नतिप्रति पनि ध्यान दिइरहेका छौं र दिलाइरहेका छौं। अब बाकी के रहेको छ? जसरी सुरुआतमा सबै आदि रत्नहरूले उमंग-उत्साहले तन-मन-धन, समय-सम्बन्ध, दिन-रात बाबालाई सुम्पियो अर्थात् बाबाको अगाडि समर्पण गर्यो जुन समर्पणको, उमंग-उत्साहको फलस्वरूप सेवामा शक्तिशाली स्थितिको प्रत्यक्ष रूप पनि देख्यौं। जब सेवाको आरम्भ गरियो, सेवाको आरम्भमा र स्थापनाको आरम्भमा दुवै समय यो विशेषता देख्यौं। आदिमा ब्रह्मा बाबालाई हिँडा-डुल्दा साधारण देख्थ्यौं वा कृष्ण रूपमा देख्थ्यौं? साधारण रूपमा भए तापनि साधारण देखिदैनथ्यो, यो अनुभव छ नि! दादा हुनुहुन्छ र? यो सोच्न पर्थ्यो। हिँडा-डुल्दा कृष्ण नै अनुभव हुन्थ्यो। यस्तो भयो नि। आदिमा ब्रह्मा बाबामा यो विशेषता देख्यौं, अनुभव गर्यौं र सेवाको सुरुआतमा जहिले पनि जहाँ गए पनि- तिमीहरूलाई सबैले देवीहरू नै अनुभव गरे। देवीहरू आए, यही सबैको बोली सुनिथ्यो, यही सबैको मुखबाट निस्कन्थ्यो- यिनीहरू अलौकिक व्यक्तिहरू हुन् भन्थे। यस्तै अनुभव गर्यौं नि? यो देवीहरूको भावनाले सबैलाई आकर्षित गरेर सेवा वृद्धिको निमित्त बन्यो। सुरुवातमा पनि न्यारापनको विशेषता रह्यो। सेवाको सुरुआतमा पनि न्यारापनको, देवीपनको विशेषता रह्यो। अब अन्त्यमा त्यही झलक र फलक प्रत्यक्ष रूपमा अनुभव गर्नेछन्, तब प्रत्यक्षताको नगरा बज्नेछ। अब रहेको थोरै समयमा निरन्तर योगी, निरन्तर सेवाधारी, निरन्तर साक्षात्कार स्वरूप र निरन्तर साक्षात बाबा समान- यो विधिले सिद्धि प्राप्त गर्नु छ। गोल्डन जुबली मनायो अर्थात् गोल्डन दुनियाँको साक्षात्कार स्वरूपसम्म पुग्यौं। जसरी गोल्डन जुबली मनाएको दृष्यमा साक्षात देवीहरूको अनुभव गरे, बस्नेहरूले पनि देखेहरू पनि। अब सेवामा हिँडा-डुल्दा पनि यही अनुभव गराउँदै रहनु छ। यो हो गोल्डन जुबली मनाउनु। सबैले गोल्डन जुबली मनायो वा देख्यौं? के भन्छौं? तिमीहरू सबैको पनि गोल्डन जुबली भयो नि। या कसैको सिल्वर भयो, कसैको तामाको भयो? सबैको गोल्डन जुबली भयो। गोल्डन जुबली मनाउनु अर्थात् निरन्तर गोल्डन स्थितिवाला बन्नु हो। अब हिँडा-डुल्दा यही अनुभवमा चल्नु छ- म फरिश्ता सो देवता हुँ। अरूलाई पनि तिम्रो यो समर्थ स्मृतिले तिम्रो फरिश्ता रूप वा देवी-देवता रूप नै देखिने छ। गोल्डन जुबली मनायो अर्थात् अब समयलाई, संकल्पलाई सेवामा अर्पण गर। अब यसको समर्पण समारोह मनाऊ। स्वको स-साना कुराको पछाडि, तनको, मनको, साधनको, सम्बन्ध निर्वाहको पछाडि समय र संकल्प नलगाऊ। सेवामा लगाउनु अर्थात् स्व उन्नतिको उपहार स्वतः नै प्राप्त हुनु हो। अब आफू प्रति समय लगाउने समय परिवर्तन गर। जसरी भक्तहरूले श्वास-श्वासमा नाम जप्ने प्रयत्न गर्छन्, त्यसैगरी श्वास-श्वासमा सेवाको लगन होस्। सेवामा मगन होस्। विधाता बन वरदाता बन। निरन्तर महादानी बन। ४ घण्टा, ६ घण्टाको सेवाधारी होइन। अब विश्व कल्याणकारीको अवस्थामा छौं। हरेक घडीलाई विश्व कल्याण प्रति समर्पित गर। विश्व कल्याणमा स्व कल्याण

स्वतः समाहित हुन्छ। जब संकल्प र सेकेण्ड सेवामा व्यस्त हुन्छ, फुर्सत हुँदैन, मायालाई पनि तिमी पासमा आउने फुर्सत हुँदैन। समस्याहरू समाधानको रूपमा परिवर्तन हुनेछन्। समाधान स्वरूप श्रेष्ठ आत्माहरूको पासमा समस्याले आउने हिम्मत गर्न सक्दैन। जसरी सुरुमा सेवामा देख्यौं- देवी रूप शक्ति रूपको कारणले आएका पतित दृष्टिवाला पनि परिवर्तन भएर पावन बन्नको लागि जिज्ञासु बने। जसरी पतित परिवर्तन भएर तिमी सामुन्ने आए, त्यसैगरी समस्याहरू पनि तिमी सामुन्ने आएर समाधानको रूपमा परिवर्तन होस्। अब आफ्नो संस्कार परिवर्तनमा समय लगाउनु छैन। विश्व कल्याणको श्रेष्ठ भावनाले श्रेष्ठ कामनाको संस्कार प्रत्यक्ष गर्नु छ। यो श्रेष्ठ संस्कार परिवर्तनमा समय नगुमाऊ। यस श्रेष्ठ संस्कारको अगाडि हृदका संस्कार स्वतः नै समाप्त हुन्छन्। अब युद्धमा समय नगुमाऊ। विजयीपनको संस्कार इमर्ज गर। दुस्मनहरू विजयी संस्कारको अगाडि स्वतः नै भस्म हुन्छन्। त्यसैले भने- तन-मन-धन निरन्तर सेवामा समर्पित गर। चाहे मनसा गर, चाहे वाचा गर, चाहे कर्मणा गर तर सेवा सिवाय अरु कुनै समस्यामा चल्नु छैन। दान दियो, वरदान दियो भने स्वका ग्रहण स्वतः नै समाप्त हुन्छन्। अविनाशी लंगर लगाऊ किनभने समय कम छ र सेवा आत्माहरूको, वायुमण्डलको, प्रकृतिको, भूत प्रेत आत्माहरूको सबैको गर्नु छ। ती भटकिरहेका आत्माहरूलाई पनि ठेगाना दिनु छ। मुक्तिधाममा त पठाउँछौं नि! तिनीहरूलाई घर त दिन्छौं नि! त्यसैले अहिले कति सेवा गर्नु छ। कति संख्या छ आत्माहरूको! हरेक आत्माहरूलाई मुक्ति वा जीवनमुक्ति दिनु नै छ। सबैथोक सेवामा लगायौं भने श्रेष्ठ मेवा खुब खाने छौं। मेहनतको मेवा खानु पर्दैन। सेवाको मेवाले मेहनतबाट छुटाउँछ।

बापदादाले रिजल्टमा देख्नु भयो- धेरैजसोले जसले पुरुषार्थमा स्वयं प्रति आफ्नो संस्कार परिवर्तनमा समय दिएका छन् चाहे ५० वर्षका छन् चाहे एक महिनाका छन् तर सुरुआतदेखि अहिलेसम्म परिवर्तन गर्ने संस्कार मूल रूपमा त्यही छ, एउटै छ। त्यही मूल संस्कार भिन्न-भिन्न रूपमा समस्या बनेर आउँछ। मानौं उदाहरणको रूपमा कसैको बुद्धिको अभिमानको संस्कार छ, कसैको घृणा भावको संस्कार छ अथवा कसैको निराश हुने संस्कार छ। त्यही संस्कार सुरुदेखि अहिलेसम्म भिन्न-भिन्न समयमा प्रकट भइरहन्छ। चाहे ५० वर्ष लागेको होस्, चाहे एक वर्ष लागेको होस्। त्यसकारणले त्यो मूल संस्कारलाई जुन समय-समयमा भिन्न-भिन्न रूपमा समस्या बनेर आउँछ, त्यसमा समय पनि धेरै लगायौं, शक्ति पनि धेरै लगायौं। अब शक्तिशाली संस्कार- दाता, विधाता र वरदाताको प्रकट गर। तब यो महासंस्कारले त्यो कमजोर संस्कारलाई स्वतः समाप्त गरिदिन्छ। अब संस्कारलाई मार्नमा समय नलगाऊ। सेवाको फलले, फलको शक्तिले स्वतः मर्नेछ। जसरी अनुभव पनि छ- राम्रो स्थितिले जब सेवामा व्यस्त रहन्छौं तब सेवाको खुसीले त्यस समयसम्म समस्याहरू स्वतः नै दबेका हुन्छन् किनकि समस्यालाई सोच्ने फुर्सत नै हुँदैन। हरेक सेकेण्ड, हर संकल्प सेवामा व्यस्त रह्यौं भने समस्याहरूका लंगर उठ्छन् र छेउ लाग्छन्। तिमीहरू अरुलाई मार्ग देखाउन, बाबाको खजाना दिन निमित्त सहारा बन्यौं भने कमजोरीहरू स्वतः नै छेउ लाग्छन्। बुझ्यौं- अब के गर्नु छ? अब बेहदलाई सोच, बेहदको कार्यलाई सोच। चाहे दृष्टिले देऊ, चाहे वृत्तिले देऊ, चाहे वाणीले देऊ, चाहे संगतले देऊ, चाहे भाइब्रेशनद्वारा देऊ तर दिनु नै छ। त्यसै पनि भक्तिमा यो नियम हुन्छ- कुनै पनि वस्तुको कमी भयो भने भन्छन्- दान गर। दान गर्नाले दिनु नै लिनु हुन्छ। बुझ्यौं गोल्डन जुबली के हो? केवल मनायौं- यस्तो नसोच। सेवाको ५० वर्ष पूरा भयो अब नयाँ मोड लिऊ। साना-ठूला एक दिनका अथवा ५० वर्षका छौं- सबै समाधान स्वरूप बन। बुझ्यौं के गर्नु छ। त्यसै पनि ५० वर्षपछि जीवन परिवर्तन हुन्छ। गोल्डन जुबली अर्थात् परिवर्तन जुबली, सम्पन्न बन्ने जुबली हो। अच्छा।

सदा विश्व कल्याणकारी समर्थ रहने, सदा वरदानी, महादानी स्थितिमा स्थित रहने, सदा स्वको समस्यालाई अरु प्रति समाधान स्वरूप बनेर सहजै समाप्त गर्ने, हर समय हर संकल्प सेवामा समर्पण गर्ने- यस्ता रीयल गोल्ड विशेष आत्माहरूलाई, बाबा समान श्रेष्ठ आत्माहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

गोल्डन जुबलीका आदि रत्नहरूसँग बापदादाको भेटघाट

यो विशेष खुसी सदा रहन्छ- आदिदेखि हामी आत्माहरूको साथ रहने र साथी बन्ने दुवै विशेष पाट छ। साथमा पनि रह्यौं र फेरि जहिलेसम्म जिउनु छ, स्थितिमा पनि बाबा समान साथी बनेर रहनु छ। त्यसैले साथमा रहने र साथी बन्ने, यो विशेष वरदान आदिदेखि अन्त्य सम्मको लागि मिलेको छ। स्नेहले जन्म भयो, ज्ञान त पहिला थिएन नि। स्नेहबाट नै पैदा भयो, जुन स्नेहले जन्म भएको छ त्यही स्नेह सबैलाई दिनको लागि विशेष निमित्त

हौ। जति पनि सामुन्ने आउँछन् उनीहरूले विशेष तिमीहरू सबैबाट बाबाको स्नेह अनुभव गर्नु। तिमीहरूबाट बाबाको चित्र र तिमी चलनबाट बाबाको चरित्र देखियोस्। यदि कसैले सोध्यो- बाबाको चरित्र कस्तो थियो? तिम्रो चालचलनले चरित्र देखाओस् किनकि स्वयं बाबाको चरित्रलाई देखे र साथ-साथै चरित्रमा चल्ने आत्माहरू हौ। चरित्र जे जस्तो भए ती एकलै बाबाका होइनन्। गोपी वल्लभ र गोपिकाहरूको नै चरित्र हो। बाबाले बच्चाहरूको साथमा नै हरेक कर्म गर्नु भयो, एकलै गर्नु भएन। सदा अगाडि बच्चाहरूलाई राख्नु भयो। त्यसैले अगाडि राख्नु यो चरित्र भयो। यस्तो चरित्र तिमी विशेष आत्माहरूद्वारा देखियोस्। कहिल्यै पनि “म अगाडि रहूँ” यस्तो संकल्प बाबाले गर्नुभएन। यसमा पनि सदा त्यागी रहनु भयो र यही त्यागको फलमा सबैलाई अगाडि राख्नुभयो, त्यसैले पहिलो नम्बरको फल मिल्यो। नम्बरवन हरेक कुरामा ब्रह्मा बाबा नै बन्नु भयो। कसरी बन्नु भयो? अगाडि राख्नु अर्थात् अगाडि हुनु, यही त्यागको भावले बन्नु भयो। सम्बन्धको त्याग, वैभवको त्याग कुनै ठूलो कुरो होइन। तर हरेक कार्यमा संकल्पमा पनि अरुलाई अगाडि राख्ने भावना थियो। यो त्याग श्रेष्ठ त्याग रह्यो। यसलाई भनिन्छ- स्वयंको भानलाई मेटाइदिनु। मैपनलाई मेटाइदिनु। त्यसैले डाइरेक्ट पालना लिनेहरूमा विशेष शक्तिहरू छन्। डाइरेक्ट पालनाका शक्तिहरू कम छैन। त्यही पालनालाई अब अरुको पालनामा प्रत्यक्ष गर्दै जाऊ। त्यसो त विशेष हौ नै। अनेक कुरामा विशेष छौ। सुरुदेखि बाबासँग पार्ट खेल्नु यो कुनै कम विशेषता होइन। विशेषताहरू त धेरै छन् तर अहिले तिमी विशेष आत्माहरूले दान पनि विशेष गर्नु छ। ज्ञान दान त सबैले गर्छन् तर तिमीहरूले आफ्ना विशेषताहरूको दान गर्नु छ। बाबाको विशेषता सो तिम्रो विशेषता। ती विशेषताहरूको दान गर। जो विशेषताहरूको महादानी हुन्छन् तिनीहरू सदाको लागि महान रहन्छन्। चाहे पूज्यपनमा, चाहे पुजारीपनमा सारा कल्प महान रहन्छन्। जसरी ब्रह्मा बाबालाई देख्यौ अन्त्यमा पनि कलियुगी दुनियाँको हिसाबमा पनि महान रहनु भयो नि। त्यसैले आदिदेखि अन्त्यसम्म यस्ता महादानी महान रहन्छन्। तिमीहरूलाई देखेर सबै खुसी भए, त्यसैले खुसी बाँड्यौ नि। धेरै राम्रोसँग मनायौ सबैलाई खुसी बनायौ र खुसी भयौ। बापदादा पनि विशेष आत्माहरूको विशेष कार्यमा हर्षित हुनुहुन्छ। स्नेहको माला त तयार छ नि। पुरुषार्थको माला, सम्पूर्ण हुने मालाहरू त समय-समयमा प्रत्यक्ष भइरहेका छन्।

जति जसले फरिश्ता रूपको सम्पूर्ण अनुभव गर्छ ऊ मानौं दाना, मालामा उनीँदै गएको छ। उनीहरू समय-समयमा प्रत्यक्ष भइरहन्छन्। तर स्नेहको माला त पक्का छ नि। स्नेहका मालाका मोतीहरू सदा अमर हुन्छन्, अविनाशी हुन्छन्। स्नेहमा त सबैले पास मार्क्स लिनेवाला हौ। बाँकी समाधान स्वरूपको माला तयार हुनु छ। सम्पूर्ण अर्थात् समाधान स्वरूप। जसरी ब्रह्मा बाबालाई देख्यौ- समस्या लिएर आउनेहरूले पनि समस्यालाई बिर्सिन्थे। के लिएर आएको थियो र के लिएर के गयो! यो अनुभव गर्यौ नि। समस्याका कुरा बोल्ने हिम्मत रहँदैनथ्यो किनकि सम्पूर्ण स्थितिको अगाडि समस्या मानौं बचपनको खेल अनुभव गर्थे त्यसैले समस्या समाप्त हुन्थे। यसलाई भन्छन्- समाधान स्वरूप। एक-एक समाधान स्वरूप भयौ भने समस्याहरू कहाँ जान्छन्? आधा कल्पको लागि विदाई समारोह हुन्छ। अहिले त विश्वको समस्याको समाधान नै परिवर्तन हो। त्यसैले कस्तो गोल्डन जुबली मनायौ? मोल्ड हुने जुबली मनायौ। जो मोल्ड हुन्छन् तिनीहरूलाई जुन रूपमा ल्याउन चाहन्छौ त्यो रूपमा आउन सक्छन्। मोल्ड हुनु अर्थात् सबैको प्यारो हुनु। सबैको दृष्टि फेरि पनि निमित्त बन्नेहरू माथि रहन्छ। अच्छा।

वरदान:-

श्रेष्ठताको आधारमा समीपताद्वारा कल्पको श्रेष्ठ प्रारब्ध बनाउने विशेष पार्टधारी भव

यस मरजीवा जीवनमा श्रेष्ठताको आधार दुई कुरामा छ:- १) सदा परोपकारी रहनु। २) बाल ब्रह्मचारी रहनु। जो बच्चाहरू यी दुई कुरामा आदिदेखि अन्त्यसम्म अखण्ड रहेका छन्, कुनै पनि प्रकारको पवित्रता अर्थात् स्वच्छता बारम्बार खण्डित भएको छैन तथा विश्व प्रति र ब्राह्मण परिवार प्रति जो सदा उपकारी छन् यस्ता विशेष पार्टधारीहरू बापदादाको सदा समीप रहन्छन् र तिनीहरूको प्रारब्ध सारा कल्पको लागि श्रेष्ठ बन्छ।

स्लोगन:-

संकल्प व्यर्थ छन् भने अरु सबै खजानाहरू पनि व्यर्थ हुन्छन्।